

### 1. Capacitatea juridică a copilului

În Danemarca, vârsta minimă de la care un reclamant poate introduce o acțiune în instanță în nume propriu este 18 ani.

### 2. Accesul la proceduri adaptate

În materie penală, nu există instituții specializate care să gestioneze cazurile în care sunt implicați victime copii și martori copii. Astfel de cazuri sunt gestionate de personalul obișnuit al poliției, parchetelor și instanțelor.

Nici în materie civilă nu există instituții specializate care să gestioneze aceste cazuri.

Ca regulă principală, sistemul juridic danez se bazează pe prezumția că judecătorii și executorii judecătorești sunt „generalisti”. Prin urmare, nu există judecători sau executori judecătorești specializați în procedurile în care sunt implicați copii.

Instanțele au obligația generală de a soluționa orice cauză cu rapiditatea care se impune.

În 2013, guvernul danez a decis să consolideze protecția copiilor și a tinerilor împotriva abuzurilor. Dacă există indicii că un copil sau un tânăr are nevoie de sprijin special, consiliul municipal trebuie să se asigure că situația copilului sau tânărului este examinată.

În ceea ce privește justiția penală, nu există instituții specializate care să gestioneze cazurile în care sunt implicați copiii, indiferent de calitatea acestora de victime sau martori.

Danemarca consideră că minorii neînsoțiți sunt un grup deosebit de vulnerabil, prin urmare au fost elaborate orientări pentru prelucrarea cererilor care vizează minori.

Reclamantii copii sunt reprezentați de părinții sau tutorii lor în cursul procedurilor judiciare civile, deoarece nu au capacitate procesuală. Copiii chemați ca martori în instanțele civile de drept comun nu au dreptul de a solicita un avocat din oficiu.

### 3. Aspecte multidisciplinare

În 2013, guvernul danez a alocat fonduri pentru inițiative care au ca obiectiv consolidarea protecției copiilor și tinerilor împotriva abuzurilor. Una dintre inițiative a constat în înființarea unui număr de 5 adăposturi speciale, pentru toate municipalitățile din Danemarca.

S-a instituit un mecanism menit să consolideze cooperarea între administrația regională de stat și municipalități în cazurile de conflict major.

### 4. Formarea profesioniștilor

Judecătorii-adjuncți trebuie să urmeze o serie de cursuri de formare de bază. Printre aceste cursuri se află și cele privind soluționarea cazurilor de încredințare a minorilor în caz de divorț al părinților.

În ceea ce privește judecătorii, acest subiect este inclus în general în programa cursurilor de formare și a seminarelor.

În ceea ce privește avocații care reprezintă copiii în cauzele civile, penale sau administrative, aceștia nu sunt obligați să urmeze astfel de cursuri de formare.

Formarea suplimentară a procurorilor care interacționează cu copiii în timpul procedurilor include un seminar pe această temă, organizat de directorul parchetului.

Guvernul danez sprijină în permanență municipalitățile în activitățile lor de furnizare a unor servicii adecvate copiilor vulnerabili, tinerilor și familiilor acestora. Prin urmare, s-au alocat fonduri anuale pentru educația și formarea continuă a asistenților sociali de la nivel municipal.

### 5. Interesul superior al copilului

În temeiul Legii daneze privind serviciile sociale, municipalitatea are obligația să le ofere copiilor sprijinul necesar ținând seama de interesul superior al acestora. Prin urmare, sprijinul trebuie să fie adaptat la situația și nevoile specifice ale copilului, să fie furnizat într-o etapă incipientă și în mod continuu, astfel încât, în măsura posibilului, orice problemă care apare în locuința copilului sau în mediul său imediat să poată fi remediată. În plus, sprijinul trebuie să se bazeze pe resursele proprii ale copilului.

### 6. Monitorizarea și executarea deciziilor în procedurile în care sunt implicați copii

În cadrul procedurilor penale în care se raportează poliției săvârșirea unei infracțiuni, poliția are obligația generală de a oferi consiliere și informații victimei cu privire, printre altele, la dreptul de a beneficia de asistență juridică.

Hotărârile civile care implică copii în calitate de reclamantii sunt executate în conformitate cu normele comune de executare de către executorii judecătorești.

Reclamantii copii nu au capacitate procesuală, prin urmare, trebuie să fie reprezentați de părinții sau tutorii lor, prin intermediul cărora reclamantii minori își pot exercita drepturile.

În cauzele de dreptul familiei, responsabilitatea pentru executarea hotărârilor privind încredințarea și locuința copilului le revine executorilor judecătorești.

Executarea nu se poate efectua în cazul în care sănătatea psihică și fizică a copilului este expusă unui pericol grav.

### 7. Accesul la măsuri reparatorii

În cadrul procedurilor penale în care se raportează poliției săvârșirea unei infracțiuni, poliția are obligația generală de a oferi consiliere și informații victimei cu privire, printre altele, la dreptul de a beneficia de asistență juridică și la modul în care poate face plângere. Cererile de despăgubire pot fi soluționate în cadrul procesului penal.

Un copil poate avea calitatea de reclamant, dar, dat fiind că nu are capacitate procesuală, nu poate să introducă, singur, o acțiune în fața instanțelor naționale în nume propriu.

Un copil poate avea calitatea de pârât, dar toate acțiunile procedurale trebuie întreprinse de părinții sau de tutorele copilului în numele său.

Orice persoană, chiar și un copil, are obligația să depună mărturie în cadrul unei proceduri judiciare, în cazul în care instanța o citează ca martor.

Consimțământul părinților/al tutorei nu este necesar pentru participarea copilului la procedură în calitate de martor.

Copiii pot avea calitatea de reclamant și pârât în cadrul procedurilor de drept civil. În general, copiii nu au capacitatea procesuală și, prin urmare, părinții sau tutorii acestora vor exercita drepturile copiilor care au calitatea de reclamant și pârât, inclusiv dreptul de a introduce o cale de atac.

### 8. Viața de familie

Înainte de a da un aviz pozitiv unor potențiali părinți adoptivi, secretariatul Consiliului mixt efectuează o investigație aprofundată a solicitanților. Rezultatele investigației sunt prezentate Consiliului mixt, care, pe baza investigației, decide dacă aprobă cererea de adopție.

Legea daneză privind adopția din decembrie 2015 permite doar adopția permanentă (*adoptio plena*). În prezent, AAB din Danemarca cooperează numai cu statele de origine a căror legislație permite adopții permanente.

În ceea ce privește adopțiile naționale, Legea daneză privind adopțiile prevede că toți copiii cu vârsta de peste 12 ani trebuie să își dea consimțământul pentru a putea fi adoptați.

În cazul în care copilul nu a împlinit vârsta de 12 ani, administrația de stat trebuie, în cazul în care nivelul de maturitate al copilului și natura cazului permite acest lucru, să furnizeze informații cu privire la atitudinea copilului în ceea ce privește adopția.

Ministrul afacerilor sociale și al afacerilor interne este responsabil de legislația în materie de adopție.

[Child-friendly justice in Denmark](#)  (499 Kb) 

Ultima actualizare: 30/07/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.